

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง

ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๓/๒๕๕๗ วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณี ในขณะกระทำความผิดและในปัจจุบัน

คู่กรณี เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๓

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การชำระเงินและนำส่งเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คู่กรณีตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๓ มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินส่งและจัดทำเช็ค ได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงิน และไม่นำเงินส่งดังต่อไปนี้

(๑) วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ คู่กรณีได้รับเงิน จำนวน ๑๕๘,๑๙๙ บาท จากนาง ณ. หัวหน้าสำนักปลัด ซึ่งเป็นผู้รับเงินตามเช็คขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเช็คเลขที่ ๕๓๒๖๙๐๗ จำนวน ๑๕๘,๑๙๙ บาท สั่งจ่ายเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร บัญชีเลขที่ ๐๖๙-๕-๐๐๐๐๐-๙ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ เพื่อนำไปจัดการส่งให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ส่วนตำบล) เมื่อได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว คู่กรณีได้ดำเนินการเพื่อขอโอนเงินทางโทรศัพท์และให้ธนาคารจ่ายเงินให้กับผู้รับเงิน คือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ส่วนตำบล) จำนวนเงิน ๑๕๘,๑๙๙ บาท ธนาคารกรุงไทยจึงได้ออกตั๋วแลกเงินหรือตราของธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๐๐๐๐๓๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ สั่งจ่ายเงินให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ส่วนตำบล) จำนวนเงิน ๑๕๘,๑๙๙ บาท และได้มอบตราดังกล่าวให้คู่กรณี ต่อมาในวันเดียวกันคู่กรณีได้นำตราดังกล่าวคืนให้กับธนาคาร และขอยกเลิกการโอนเงินให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น (ส่วนตำบล) ธนาคารจึงได้ทำการยกเลิกการโอนเงินตราดังกล่าว และได้คืนเงินสดจำนวน ๑๕๘,๑๙๙ บาท ให้กับคู่กรณี โดยคู่กรณีไม่ได้ส่งคืนเงินสดทั้งจำนวนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเหตุให้มิได้นำส่งสมทบเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ส่วนตำบล)

(๒) วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ คู่กรณีได้สั่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ ๘๑๕๓๓๖๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ให้กับนาย บ. จำนวน ๗๕,๓๖๓.๗๕ บาท เป็นค่าปรับปรุงซ่อมแซมห้องน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล เลขที่คลังรับ ๑๙๑/๕๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ จำนวนเงิน ๕,๘๐๐ บาท ในวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ นาย บ. ได้นำเช็คดังกล่าวไปเบิกถอนเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวนเงิน ๗๕,๓๖๓.๗๕ บาท และได้หักเงินค่าจ้างไว้จำนวน ๕,๘๐๐ บาท เงินสดที่เหลือ จำนวน ๖๙,๕๖๓.๗๕ บาท ได้นำไปส่งคืนให้กับคู่กรณี โดยคู่กรณีได้ออกใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นหลักฐานการรับเงินคืนให้แก่ นาย บ.

(๓) วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ คู่กรณีได้รับเงินเบิกเงินผลประโยชน์ตอบแทนเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปี ๒๕๕๑ จากนาย ร. หัวหน้าส่วนโยธา จำนวน ๘,๒๑๘ บาท โดยคู่กรณีออกใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นหลักฐานการรับเงินให้นาย ร.

(๔) วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ คู่กรณีได้รับเงินคืนจากกลุ่มขนมจีนน้ำยา หมู่ที่ ๘ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยคู่กรณีออกใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นหลักฐานการรับเงินให้แก่กลุ่มขนมจีนน้ำยา หมู่ที่ ๘

(๕) วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ คู่กรณีได้ส่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ ๐๒๘๑๐๓๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ ให้กับตนเอง จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล เลขที่คลังรับ ๔๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นค่าเสื้อผ้าและผ้าเช็ดตัวโครงการจัดงานประเพณี วันสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๕๒ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ คู่กรณีได้นำเช็คดังกล่าวไปเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารกรุงไทย บัญชีเลขที่ ๑๑๖-๖-๐๔xxx-x จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และนำเงินสด จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ไปให้นาย ร. ที่บ้านพัก พร้อมทั้งได้นำฎีกาเบิกเงินฯ ไปให้นาย ร. ลงชื่อเป็นผู้รับเงิน ส่วนเงินสดที่เหลือ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท คู่กรณีไม่ได้นำส่งคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

(๖) วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ คู่กรณีได้รับเงินคืนจากกลุ่มส่งเสริมการผลิตที่นอน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท โดยคู่กรณีออกใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นหลักฐานการรับเงินให้แก่กลุ่มส่งเสริมการผลิตที่นอน

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗, ๑๘, ๒๐ และ ๒๕ ดังกล่าวไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗ เลขที่ ๑๘ และเลขที่ ๒๐ นาง ก. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้นำไปออกให้กับผู้ซื้อเอกสารสอบราคาโครงการก่อสร้างลาน คสล. หมู่ที่ ๖ และใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๕ ได้ใช้ในการรับเงินค่าประกันสัญญาโครงการก่อสร้างลาน คสล. หมู่ ๖

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีเป็นเจ้าของหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน ได้รับชำระเงินแล้ว ไม่ทำหลักฐานการรับเงินหรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๓ สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อคู่กรณีได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินส่งและจัดทำเช็ค ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การมอบหมายและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างและพนักงานจ้างในส่วนการคลัง จึงถือได้ว่าคู่กรณีมีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการรับเงินหรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๙ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่การรับเงินที่มีเอกสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุจำนวนเงินที่ชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับจ่ายทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงินและการรับเงินตามฎีกาเบิกเงินจากหน่วยคลัง

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับชำระเงิน ดังนี้

๑. รับเงินเบิกเงินผลประโยชน์ตอบแทนเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) จากนาย ร. หัวหน้าส่วนโยธา จำนวน ๘,๒๑๘ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒

๒. รับเงินจากนาย บ. จำนวน ๖๙,๕๖๓.๗๕ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒

๓. รับเงินจากลูกหนี้คงค้างเงินยืมโครงการเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มชนมจันน้ำยา หมู่ที่ ๘ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

๔. รับเงินจากลูกหนี้คงค้างเงินยืมโครงการเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มส่งเสริมการผลิตที่นอน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒

แต่ใบเสร็จรับเงินที่คู่กรณีออกให้แก่ผู้ชำระเงินทั้ง ๔ ราย นั้น ไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินที่แท้จริงขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗ เลขที่ ๑๘ และเลขที่ ๒๐ นาง ก. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้นำไปออกให้กับผู้ซื้อเอกสารสอบราคาโครงการก่อสร้างลาน คสล. หมู่ที่ ๖ และใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๕ ได้ใช้ในการรับเงินค้ำประกันสัญญาโครงการก่อสร้างลาน คสล. หมู่ ๖ ซึ่งการรับเงินทั้งสองกรณีดังกล่าวได้ปรากฏหลักฐานการรับเงินและการนำเงินส่งคลังและฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ตามใบนำส่งเงินค่าขายเอกสารการสอบราคาโครงการก่อสร้างลาน คสล. หมู่ ๖ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ และใบนำส่งเงินค้ำประกันสัญญาโครงการก่อสร้างลาน คสล. หมู่ ๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ดังนั้น เมื่อใบเสร็จรับเงินทั้ง ๔ ฉบับ ดังกล่าวที่คู่กรณีเป็นผู้ออกนั้น มิใช่ใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แท้จริง จึงถือได้ว่าคู่กรณีได้รับชำระเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๙ กำหนด และคู่กรณีก็ทราบว่าใบเสร็จรับเงินที่นำมาใช้นั้นไม่ใช่ใบเสร็จรับเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แท้จริง แต่ก็ยังนำมาใช้ออกเป็นใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินอีก

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีจึงเป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๙ และทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๑๐๗,๗๘๑.๗๕ บาท เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลัง หรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบหมายให้คู่กรณีมีหน้าที่นำเงินส่งและนำเงินฝากธนาคาร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๔๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง การมอบหมายและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างและพนักงานจ้างในส่วนการคลัง จึงถือได้ว่าคู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ ได้กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลาปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเงินฝากธนาคาร กรณีที่นำฝากธนาคารไม่ทันให้เก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัย

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีได้รับชำระเงินแล้วไม่นำเงินที่ได้รับส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อนำเงินฝากธนาคาร หรือเก็บรักษาในตู้নিরภัย ดังนี้

๑. รับเงินเบิกเงินผลประโยชน์ตอบแทนเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) จากนาย ร. จำนวน ๘,๒๑๘ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒

๒. รับเงินส่งคืนจากนาย บ. จำนวน ๖๙,๕๖๓.๗๕ บาท ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒

๓. รับเงินจากลูกหนี้คงค้างเงินยืมโครงการเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มขนมจีนน้ำยา หมู่ที่ ๘ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

๔. รับเงินจากลูกหนี้คงค้างเงินยืมโครงการเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มส่งเสริมการผลิตที่นอน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒

๕. รับเงินตามเช็คเลขที่ ๐๒๘๑๐๓๒ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ และได้นำไปจ่ายค่าเชื้อเพลิงและค่าเช็ดตัวโครงการจัดงานประเพณีวันสงกรานต์ประจำปี ๒๕๕๒ ให้กับกลุ่มส่งเสริมการผลิตที่นอนตำบล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่เหลือจ่าย จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท คู่กรณีไม่ได้นำส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด

๖. รับเงินสด จำนวน ๑๕๘,๑๙๙ บาท จากนาง ณ. หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ เพื่อส่งให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ส่วนตำบล) คู่กรณีจึงได้ดำเนินการขอโอนเงินทางตราพดและให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญ จำนวน ๑๕๘,๑๙๙ บาท ธนาคารฯ จึงได้ออกตั๋วแลกเงินหรือตราพด เลขที่ ๐๐๐๐๐๓๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ สั่งจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ และได้มอบตราพดดังกล่าวให้คู่กรณีต่อมาในวันเดียวกันคู่กรณีได้นำตราพดมาคืนให้กับธนาคารฯ และขอยกเลิกการโอนเงินให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ

ธนาคารฯ จึงได้ทำการยกเลิกการโอนเงินตามตราพดฺเลขที่ดังกล่าวและได้คืนเงินสด จำนวน ๑๕๘,๑๙๙ บาทให้กับคู่กรณี เมื่อได้รับเงินแล้วคู่กรณีก็ไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล และไม่ได้นำส่งสมทบเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญฯ แต่อย่างใด

คู่กรณีปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีมาตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่มีการกระทำดังกล่าวข้างต้น นับเป็นระยะเวลากว่า ๒ ปี ประกอบกับคู่กรณีได้ให้ถ้อยคำว่าได้นำเงินทั้งหมดส่งให้แก่นาง ค. หัวหน้าส่วนการคลังแล้ว แสดงให้เห็นว่าคู่กรณีย่อมทราบว่าตนมีหน้าที่ต้องนำเงินที่ได้รับไว้ส่งให้แก่เจ้าหน้าที่การเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อสิ้นเวลารับเงินในแต่ละวัน แต่คู่กรณีก็ไม่ได้นำเงินส่งภายในระยะเวลาดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อเงินผลประโยชน์ตอบแทนเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) จำนวน ๘,๒๑๘ บาท ซึ่งเป็นเงินเบิกเกินและคู่กรณีรู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องส่งคืนเนื่องจากผู้มีสิทธิรับเงินส่งมอบเงินส่วนที่เกินนั้นให้คู่กรณีโดยตรง จึงถือได้ว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินเบิกเกินส่งคืนเนื่องจากเป็นเงินที่เบิกไปแล้วแต่ไม่ได้จ่าย การกระทำดังกล่าวของคู่กรณี เป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๔๖๕,๙๘๐.๗๕ บาท จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ให้ลงโทษแก่คู่กรณีตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคสอง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อที่มีโทษปรับทางปกครองขั้นสูงสุด

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่องให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับต่อไป และฉบับที่ ๗๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง การสรรหาคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๙ ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองขั้นที่ ๒ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัย ในการกระทำผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน

๒. การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ให้ลงโทษแก่คู่กรณีตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคสอง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อที่มีโทษปรับทางปกครองขั้นสูงสุด โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองขั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำผิดของคู่กรณีแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน

การกระทำของคู่กรณีเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๓ วรรคสอง โดยให้รับโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน รวม ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๘,๕๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๐๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองพันบาทถ้วน) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวน ในคราวเดียวเนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาชำระเป็นค่าปรับทางปกครองที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

นางสาวประไพร์ อังกนันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน